

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontleen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DRAMINA, HET GEDROCHT VAN JELLINGHE

Een toneelspel voor de jeugd

1880

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2020
Nr. 3516

PERSONAGES

(43 spelers – Figuratie)

DE VERHALENWEVER, verteller van dienst :

KONING HEIDNAR, koning van het noordelijkste dwergenvolk :

KONINGIN WINKA, vrouw van Koning Heidnar :

PRINSES LIVIA / DRAMINA, dochter van Koning Heidnar / het gedrocht, half mens-half draak (kan door twee acteurs) :

ARVIK, hofmeester van Koning Heidnar :

RANDOLF, een simpele schaapherder :

WISPER :

KNISPER, zijn honden :

MAGIËR REIDAR, tovenaars in het land van Lappiloepe – meer mens dan dwerg :

VURINA, de nevelheks :

SIGURD, zoon van Vurina :

PRINS ELROD, dwergenprins van het elandenvolk uit Malung-Finmarken :

HOBBS, helper van Elrod :

LASSE :

STIG :

RALD, de speurdwergen en vechtersbazen :

LENA :

BELLE :

GORIK :

STIJN, dorpelingen op markt :

LOTTA :

ZWI :

GRÜNA :

JARKA :

GRIANNE :

TOGEN, de Lappis of dwergen :

GORROR :

GRITZ :

GRIEZE :

GOTHIC, de creepy's – verstotenen omdat ze lelijk en anders zijn – ze komen Dramina ter hulp :

PETRONELLA MUGGEN :
 ACHILLEA HYOS :
 EMERANCE KRUIDKOEK :
 EUSEBIE BILZE, de heksen :

ZENOBIUS VAN CAPRO :
 GRAMBERT DRIESEL :
 AMBROSIUS ROSSELLO :
 GAWINUS VAN GOLGO :
 KARDONUS BOMBASTUS :
 GISMERIO GRIMWALD, de tovenaars :

WACHTER 1 :
 WACHTER 2 :
 GEHAKTBAL OP POOTJES :

Er kunnen meer wachters zijn / één van hen speelt voor gehaktbal

DECOR

Basisdecor met kasteelcontouren – zetstukken eigen aan de scène. Belichting aangepast aan de sfeer van het gebeuren.

Tafereel 1 – vooraan – troon of zetel waar de koning kan inzitten en andere koninklijke ornamenten

Tafereel 2 – vooraan – bistrotafeltje en twee stoelen

Tafereel 3 – achterkant donker / vooraan een rietoever bij een ven of poel – de houders van het riet inkleden met blauwe stof of voile (water)

Tafereel 4 – achterkant donker / vooraan gedeelte van de schaapskooi met kartonnen schapen en een kooi op wielen waarin Dramina zit

Tafereel 5 – achterkant donker / vooraan twee marktkraampjes, feestelijk dorp (vlaggen)

Tafereel 6 – salon van het paleis

Tafereel 7 – achterkant donker / vooraan natuurzicht met opzet groen

Tafereel 8 – kasteelplein met twee schandpalen

Tafereel 9 – kasteelplein met twee schandpalen

Tafereel 10 – kasteelplein met twee schandpalen

Tafereel 11 – achterkant donker / vooraan

Tafereel 12 – kasteelplein met twee schandpalen

KORTE INHOUD

Koning Heidmar, koning van de Lappidwergen is in alle staten. Zijn bevallige dochter Prinses Livia is ontvoerd. Meteen stuurt hij zijn beste speurdwergen op pad om haar te zoeken. Arvik, de hofmeester, verdenkt Reidar de magiër. Hij is meer mens dan dwerg en wil dat Livia zijn bruid wordt. Prinses Livia wil van Reidar zijn geflirt niet weten en vlucht. Deze is in alle staten en spreekt een vloek over haar uit. Sindsdien lijkt ze uit Lappiloepe te zijn verdwenen tot Randolph, een armmoedige herder, tussen het riet van de poel waar hij zijn schapen laat drinken, een raar gedrocht vindt. Hij sleurt het wezen naar zijn hut, verzorgt haar en noemt ze Dramina. Op het eerste zicht bezorgt ze hem alleen last en extra werk. Oké, ze is geen sierlijke hinde maar vult wel een stuk van zijn eenzaamheid. Er blijft maar één keuze, samen er het beste van maken. Of het lukt kom je te weten na het zien van deze spetterende voorstelling vol emotie, woede, humor en liefde. Een verhaal om bij weg te dromen.

EERSTE DEEL

OPENINGSMUZIEK : Irish & Celtic Music Collection 1 – Morrison Merrily
Kissed The Quaker – instrumentaal - tijd 2:52

Tafereel 1 : De troonzaal

Koning Heidnar – Hofmeester - Koningin Winka – Grūna – Zwi – Gianne –
Lotta – Jarka - Togen

(verteller vooraan in de spots)

DE VERHALENWEVER : Gegroet, edel volk. Hebben jullie zin in een spannend verhaal?... Ja? Goed. Dan neem ik jullie mee naar Lappiloepie, een klein koninkrijk ver van hier in het Noorden. In Lappiloepie is Heidnar de achtste, de achtste koning van het land. Niet moeilijk, want alle eerstgeboren koningszonen heetten er Heidnar en hij was de achtste. Zullen we eens zien hoe het met hem gesteld is?

(spot uit en licht op het podium – de koning loopt boos te ijsberen)

Oeps, het zit hem vandaag niet mee, zo te zien. Koning Heidnar zijn hoofd zit vol zorgen. Ik maak me stilletjes uit de voeten. *(gaat heel stilletjes af)*

KONING HEIDNAR : Alle wortels en selderijknollen, waar zit Prinses Livia? Ze had al lang hier moeten zijn.

HOFMEESTER : *(op)* Mijn verontschuldiging Sire, maar de prinses is nergens te vinden. Zelfs niet in de koninklijke tuin.

KONING HEIDNAR : *(grommend)* Nergens te bespeuren? Hoe kan dat nu?

HOFMEESTER : Ik heb alles afgezocht. Van de kelder tot de zolder, in de paardenstallen, de tuin en rond de vijvers. Nergens is een spoor van Prinses Livia te vinden.

KONING HEIDNAR : Zeg dat het niet waar is! Ik....

HOFMEESTER : Het is wel waar, majesteit. Ragna de kokkin zegt dat de prinses deze

morgen zelfs niet ontbeten heeft.

KONING HEIDNAR : Nu nog mooier. Het is bijna middag. Weet Koningin Winka hiervan?

HOFMEESTER : Zeker majesteit. Ook zij is op zoek naar haar lieve prinsesje.

KONING HEIDNAR : Lieve prinsesje, lieve prinsesje! Wat een toestand. We hebben één dochter en dan is ze nog foetsie. Je moet het maar meemaken!

HOFMEESTER : Ik durf er haast op te wedden dat Reidar daar voor iets tussen zit.

KONING HEIDNAR : Reidar? Bedoel je die gekke magiër die denkt verliefd te zijn op mijn dochter?

HOFMEESTER : Die kerel geeft me een onbehaaglijk gevoel, majesteit. Je weet nooit hoe je hem vast hebt.

KONINGIN WINKA : *(op)* Schatje, heb jij onze dochter al gezien?

KONING HEIDNAR : Nee liefje. Volgens Arvik is ze nergens te vinden.

KONINGIN WINKA : Maar dat is een ramp! Mijn Liviaatje kan toch niet verdwenen zijn.

KONING HEIDNAR : Een grote ramp.

HOFMEESTER : Een wereldschokkend gebeuren. We moeten dringend iets doen.

KONINGIN WINKA : Arvik heeft gelijk. We moeten dringend iets doen.

KONING HEIDNAR : Hofmeester, doe wat je moet doen. Nu!

HOFMEESTER : Ikke? Moet ik...

KONING HEIDNAR : Natuurlijk jij. Wie anders?

HOFMEESTER : *(trekt gekke bekken en begint na te denken – heeft een idee)* Als ik zo vrij mag zijn, majesteit...

KONING HEIDNAR : Je doet maar.

HOFMEESTER : ...zou ik voorstellen dat U het volk toespreekt en vraagt of iemand haar gezien heeft? Elke inwoner die van zijn koning én zijn land houdt, zal willen meezoeken.

KONINGIN WINKA : Uitstekend Hofmeester, je bent een groot talent.

HOFMEESTER : Zeker majesteit, een vat vol wijsheid.

KONING HEIDNAR : Wil dat ‘vat vol wijsheid’ het volk dan onmiddellijk samenroepen voor een boodschap van de koning? Het is hoogst dringend.

HOFMEESTER : Zeker majesteit, ik vlieg al.

KONINGIN WINKA : Kan die echt vliegen?

HOFMEESTER : Let maar eens op! (*sleurt een verhoog aan – zet zijn hoed op, luid de bel en roept*) Boodschap van onze koning! Boodschap van onze koning!

(het volk komt op)

Dwergen, alvermannekens, lilliputters, bergukkie's, aardmannetjes en kadodders, kortom, al wie amper één duim of twee duim hoog is moet nu verzamelen op het paleizenplein. De koning wenst jullie in hoogsteigen persoon toe te spreken. De zaak is ernstig. Vertel het voort! Vertel het voort!

GRÜNA : Wat is er nu zo dringend dat we alle werk moeten laten vallen? Ik moet mijn wasgoed nog strijken.

ZWI : Als de koning een scheet laat, moeten wij die snuiven? Ik haat toespraken.

TOGEN : Praatjes, allemaal praatjes. Wat hebben we aan die woordenregen? Veel geklets voor niets ja.

LOTTA : Rustig jongens. Even diep ademhalen en oortjes openzetten. Zo erg kan het niet zijn. Het duurt maar even.

JARKA : Lotta heeft gelijk. Misschien verlaagd de koning de belastingen of houdt hij een groot tuinfeest.

GRIANNE : Arme jongen, die gelooft nog in sprookjes.

ZWI : Als we het moeten geloven zit de koning zelf krap bij kas.

GRÜNA : Stil, de koning!

(Koning en Koningin op – dwergen buigen het hoofd tot Arvik met zijn stok op de grond tikt)

HOFMEESTER : Koning Heidnar de achste spreekt jullie toe.

KONING HEIDNAR : Dwergen van Lappiloepe, met grote droefenis delen wij, de koningin en ikzelf, jullie mee dat onze enige dochter Prinses Livia Fillippa Sofia Lappi deze morgen verdwenen is uit het paleis. Wij doen een oproep om samen met ons de prinses te zoeken. We vrezen dat boze krachten haar in hun greep hebben en we loven een zak zilverlingen uit aan hem of haar die de prinses veilig

terug thuis kan brengen.

HOFMEESTER : Tot zover de boodschap van de koning.

(iedereen buigt en de Koning en Koningin gaan af – hofmeester volgt)

ZWI : Jakkes, de prinses verdwenen. Hoe kan dat nu? Ze is toch niet in rook opgegaan?

TOGEN : Mijn moeder zegt altijd: 'Leg alles op zijn plaats, dan vind je het zo terug'.

LOTTA : Misschien heeft ze een verdrietje (*dipje*) en is ze weggekropen in één van de vele torenkamers. Hebben ze wel goed gezocht?

JARKA : Veel drukte om niets. Morgen staat de prinses weer in levenden lijve op de voorpagina van de boekjes. Dat meisje heeft gewoon aandacht nodig.

GRIANNE : Ik denk dat er meer aan de hand is. De koning en koningin leken me erg ongerust.

GRÜNA : Het enige wat wij kunnen doen is uitkijken naar de prinses en verder werken. Mijn strijk springt niet vanzelf in de klerkast.

ZWI : Gelijk heb je, Grüna. Ik heb andere dingen aan mijn hoofd dan te gaan zoeken naar een prinses die weggelopen is. Saluut gasten, ik ga verder werken. (*gaat af*)

ANDEREN : Wij ook!

(gaan af – iedereen terug aan het werk - spots uit – tussenmuziek)

Tafereel 2 : De woonst van Reidar

Prinses Livia - Magiër Reidar

MUZIEK : The Humming - Enya – tijd 3:45

(Reidar maakt hypnotiserende bewegingen – Prinses Livia komt slaapwandelen op in pyjama met haar knuffel)

MAGIËR REIDAR : Eindelijk ben je bij mij, mijn liefje.

(Livia blijft onbeweeglijk staan)

Geen paniek, je bent veilig in mijn armen. *(knipt met de vingers)*

PRINSES LIVIA : *(wordt weer bewust)* Jij!? Wat wil je van mij? Ik moet die armen niet.
(duwt hem weg)

MAGIËR REIDAR : Toe, toe, mijn allerliefste knuffeltje. Bij mij ben je veilig.

PRINSES LIVIA : Ik ben je knuffeltje niet! Ik wil terug naar huis. *(wil weggaan)*

MAGIËR REIDAR : Nee toch! Alleen teruggaan langs dat wrede wolvenbos. Zo'n vaart zal het zeker niet lopen. Ga toch zitten. Ik haal iets lekkers om te drinken. *(trekt de stoel onder tafel uit en laat haar plaatsnemen – zijlings op het podium)* Liefdesthee die haar in vuur en vlam zet en chocoladekoekjes die elk hart van liefde doen smelten.

PRINSES LIVIA : Wat zei je daar?

MAGIËR REIDAR : Niks, mijn lieve Livia. Ik zorg voor een uitzonderlijk lekkere kruidenthee. Hij komt er zo aan, prinses. *(gaat af en komt weer op met een dienblad waarop twee kopjes, bord chocoladekoekjes, theelepeltjes, melk, suiker, citroen – zet de tas voor haar neer en presenteert een koekje)*

PRINSES LIVIA : *(neemt een koekje en bijt erin)* Hmmm, heel lekker. Hemels zelf.

MAGIËR REIDAR : Ik laat je met plezier elke dag proeven van deze hemelse geneugten.

PRINSES LIVIA : *(terug tot de orde en staat recht)* Ik moet naar huis! Wat doe ik hier? Mijn ouders zullen ongerust zijn.

MAGIËR REIDAR : Rustig liefje, zo gelukkig ben je in het paleis ook niet. Prinses zijn in een stenen kooi en alleen maar mogen zwaaien naar het volk, als het papa uitkomt. Blijf bij mij. Ik laat je heel de wereld zien. Ik laat je zweven op roze wolken en tover elke dag een glimlach op je gezicht. *(komt steeds dichterbij tegen haar staan)* Ik wil je elke dag knuffelen bij de ondergaande zon. *(grijpt haar stevig vast)*

PRINSES LIVIA : *(kwaad)* Blijf van me af, bruut! Ik moet je niet! *(probeert zich los te wringen)*

MAGIËR REIDAR : Toe liefje, ik wil je alleen gelukkig maken.

PRINSES LIVIA : Geluk? Daar heb ik jou niet voor nodig. Geluk is blij zijn met de simpele dingen van elke dag en vooral véél lachen. Laat me los, zeg ik!

MAGIËR REIDAR : Ik denk er niet aan. Eerst een kusje.

PRINSES LIVIA : Loop naar de maan met je kusje. Ik wil weg!

MAGIËR REIDAR : Hahaha, Ik heb je in mijn macht, liefje. Je zal doen wat ik je zeg.

PRINSES LIVIA : Vergeet het! Ik ga en sta waar ik wil. Mijn vrienden kies ik zelf. *(rukt zich los en zet het op een lopen)*

MAGIËR REIDAR : *(kwaad en luid)* Probeer maar te vluchten, popje! Mij ontkom je niet. Je zult altijd bij mij horen. Kom terug! Wel dekselse potten en pannen, je drijft me tot het uiterste. Als ik je niet krijg, krijgt niemand je!

(met lichtflitsen en gedonder spreekt hij zijn vloek uit)

Papardelle, tagliatelle, 't is gedaan met die schoon belle. Draconi, drakaatus Pilatus vanaf nu is ze niets meer dan een lelijke mus. Et ita fieri!

(donderslag en alle licht uit)

Tafereel 3 : Aan de rietoever

Randolf – Dramina – Wisper – Knisper - creepy's - Magiër Reidar – Grieze - Gothic – Gorrer - Gritz

(geblaat van schapen – Rudolf wandelt op en is in een poëtische bui)

RANDOLF : Luister naar de taal van het land, de velden, de bossen. Het ruisen van de bladeren, de zang van de vogels, de adem van de wind. Het lijkt alsof de wind mij een verhaal toefluistert. Hij vertelt over een koud en stil kasteel, waar een koning droef voor zich uit zit te staren en waar een ontroostbare koningin al dagen weent omdat haar kind verdwenen is. Soms hebben de keukenmeiden het beter dan de koning of de koningin. Ze lachen en giechelen, maken pret en laten hun rokken wapperen. Niet te doen, zo'n droevig koningspaar. Het wordt tijd dat de wind draait.

(wind waait over het podium en achteraan bewegen zwarte vogels op beweegbare staven in de lucht)

Brrr, de wind wordt koud en de zwarte kraaien vliegen op. Dat brengt ongeluk. Tijd om terug naar de schaapskooi te keren. *(tot de honden)* Wisper en Knisper, laat de schapen drinken aan het ven! We keren terug!

HONDEN : Woef, woef, jij vraagt, wij voeren je bevelen uit, baas.

(geblaas van schapen)

RANDOLF : Goed zo jongens, drijf ze naar de poel.

(luid geblaf)

Wat nu weer? Die schapen durven niet bij de poel te komen. Ik zal eens gaan kijken. *(achter de scene)* Af Wisper, maak plaats. *(Randolf sleept een groen slijmerig wezen op)* Moet je zien wat er tussen het riet lag. Een gedrocht, een monster... *(zucht)* Oeps, er zit zelfs nog leven in. Eerst dacht ik: 'laat het liggen man', maar toen ik in die grote groene vochtige ogen keek, wist ik dat helpen de enige optie was. Dat ding heeft iets menselijks, al kan het ook een draak of een reuze salamander zijn. Alle schapen en geiten, dat beest thuis krijgen is een ander paar mouwen. Nadenken, Randolph... Dat is het! Ik leg mijn mantel over het beest, breng de kudde naar de schaapskooi en kom terug met de kar. Knisper hier! Jij waakt bij het beest, begrepen?

KNISPER : Woef. Begrepen baas.

RANDOLF : Goed zo, brave jongen. *(doet zijn mantel uit en legt hem over het gedrocht)*

Wisper jongen, jij helpt me met de kudde. Zijn we er klaar voor?

WISPER : Woef, natuurlijk baas. Dat is een fluitje van een cent voor een doorwinterde herdershond zoals ik.

RANDOLF : We komen zo terug, Knisper.

(Knisper legt zich naast het wezen en Wisper af met Randolph – geblaas van schapen – tussenmuziek - het wezen probeert recht te kruipen – Knisper snuffelt, blaft en zet zijn poot er op – vier creepy's komen voorzichtig op en gaan nieuwsgierig om het gedrocht staan en heffen voorzichtig de jas op – Knisper

blaft en laat zijn tanden zien – de vier praten tegen elkaar in een onverstaanbare taal en met veel gebaren – als Randolph verschijnt, vluchten ze weg – Randolph trekt een platte kar voor – sleurt het gedrocht erop en gaat af – even later verschijnt Reidar, de magiër)

MAGIËR REIDAR : Waar zit je, stom beest? Ik durf te wedden dat ze hier ergens rondkruipt. Stop je maar weg, ik krijg je toch! Mij ontloop je niet, prinses van mijn dromen. Ook al ben je betoverd. Ik ben de grootste magiër aller tijden. Jij gaat mijn lot en dat van het dwergenvolk voor altijd veranderen. Ik krijg je nog wel, mijn zielig draakje. Je hoort bij mij of je gaat ten onder. Bij mij, hahaha! Met Reidar valt niet te spotten. Ik ben de grootste, de beste.

(de creepy's kijken toe vanuit het groen)

Ik zal je krijgen, liefje! Ooit smeeek jij voor mij nog op je knieën om hulp of je gaat dood. Dood! Hahahaha! *(Reidar af)*

(creepy's voorzichtig op)

GRITZ : Die man is stapelgek.

GORROR : Zeker weten. Ik vertrouw hem voor geen haar.

GRIEZE : Wat heeft hij met dat vieze ding? Daar wil ik het fijne van weten.

GOTHIC : Let op, Grieze. Ze moeten ons hier niet. We zijn maar schooiers en uitschot.

GRITZ : Wegwerpproducten, verworpenen die niet voldoen aan hun regels.

GRIEZE : Toch wil ik weten wat die kwibus in zijn schild voert.

GORROR : Veel goeds zal het niet zijn. Hij heeft een boeventronie en is niet te vertrouwen.

GRIEZE : Als we meer willen weten, moeten we hem volgen.

GOTHIC : Mannekes, zouden we dat wel doen? Volgens mij is die kerel niet bepaald een lieverdje.

GORROR : Wat hebben we te verliezen? Ik ruik avontuur. Komen jullie mee?

(ze denken na en stemmen dan in)

Op weg naar het grote avontuur.

GOTHIC : Hij zei dat hij de grootste magiër aller tijden was. Als dat maar goed gaat.

(gaan af)

(tussenmuziek – spots doven)

Tafereel 4 : De schaapskooi

Randolf – Vurina – Wisper – Knisper – Dramina - Magiër Reidar

(geblaaf van schapen – Dramina zit in een kooi op wielen die getrokken kan worden – nevels verspreiden zich over het podium – er klinkt gelach van een vrouw)

RANDOLF : Wie is daar? Kom tevoorschijn!

VURINA : Hier ben ik. *(met echo-effect)*

(de honden blaffen)

RANDOLF : Ik zie je niet.

VURINA : Ik ben vlak bij je.

RANDOLF : Kom tevoorschijn! Zo kan ik niet praten.

VURINA : Goed, dan niet! Het ga je goed. Nog een prettige dag verder.

RANDOLF : *(nonchalant)* De groetjes, nevelfee.

VURINA : Zo, je kent me dus toch?

RANDOLF : Ach, ik zei zomaar wat. Ik dacht aan de nevel en aan de stem en...

VURINA : Niet slecht voor een simpele schaapsherder. *(er verschijnt een in het wit geklede vrouw)*

RANDOLF : Jij bent dus de nevelfee?

VURINA : Precies zoals je zegt.

RANDOLF : Waarom heb ik je dan nooit eerder gezien?

VURINA : Nevelfeeën laten zich alleen zien als het nodig is.

RANDOLF : Is het nu nodig?

VURINA : Zeker weten. Ik zie dat je je een hoop ellende op de hals hebt gehaald.

RANDOLF : Een hoop ellende? Wat bedoel je?

VURINA : Je kunt dit niet alleen. Het is zwaar werk.

RANDOLF : Hallo, waar heb je het over? Kan je wat duidelijker zijn?

VURINA : Alle griezelpoten, daar kom je nog wel achter. Je hebt een immens probleem naar je schaapskooi gesleept.

RANDOLF : Bedoel je... *(wijst naar Dramina)*

VURINA : Je had beter moeten nadenken en dan pas handelen. Nu zit meneer natuurlijk met de gebakken peren.

RANDOLF : Maar ze lag daar zo zielig. Zonder hulp ging ze zeker dood.

VURINA : Wat gebeurd is, is gebeurd. Je zult ermee verder moeten.

RANDOLF : Ik kan haar toch niet terugbrengen? Ze heeft iets...

VURINA : Ja, ja, we hebben allemaal wel iets. Het is en blijft een beest.

RANDOLF : Beesten hebben ook recht op een waardig leven.

VURINA : Goed dan. Misschien kan ik helpen, maar daar staat natuurlijk wel iets tegenover.

RANDOLF : Wat is je prijs?

VURINA : Dat kan ik nu niet zeggen.

RANDOLF : Wat is dat voor onzin. Ik ben een simpele herder. De schaapskooi is mijn enige thuis. Kan ik je een plezier doen met enkele gelooide schapenvellen?

VURINA : Maak je geen zorgen, vriend. Je hoeft enkel een kruis te zetten op dit papier.
(haalt een stuk papier boven)

(Wisper en Knisper beginnen te huilen – de schapen te blaten)

Hier! Voor de rest zorgt Vurina wel.

RANDOLF : Waarom doen die beesten plots zo druk?

VURINA : Zeker last van vlooiën. Een goeie spray en in no-time zijn ze weer vlooienvrij.

RANDOLF : Hou op, stomkoppen! Ga liggen!